

Ἰσοκράτους, Περί ἀντιδόσεως 240 - 242

Εἰσαγωγή

Για τον Ισοκράτη, όπως δηλώνει και στο προοίμιο, αιτία για τη συγγραφή του λόγου του *Περί ἀντιδόσεως* στάθηκε η διαπίστωση ότι πολλοί είχαν λανθασμένη αντίληψη για το πρόσωπό του. Αφορμή για τη διαπίστωση στάθηκε η παραπομπή του σε δίκη *περί ἀντιδόσεως*. Ο σωζόμενος λόγος, γραμμένος από τον Ισοκράτη σε ηλικία 82 ετών, δεν είναι αυτός που εκφωνήθηκε στη συγκεκριμένη περίπτωση, αλλά ένας λόγος γραμμένος λίγο αργότερα με σκηνικό τη δίκη αυτή, που δίνει στον Ισοκράτη τη δυνατότητα να παρουσιάσει τον εαυτό του και να υπερασπιστεί τις παιδευτικές του ιδέες, τη φιλοσοφία του.

Κείμενο

Ἔτι τοίνυν γνώσεσθε σαφέστερον ἐκ τῶν
ῥηθήσεσθαι μελλόντων ὥς πόρρω τοῦ
διαφθείρειν τοὺς νεωτέρους ἐσμέν. Εἰ γάρ τι
τοιούτον ἐποιοῦμεν, οὐκ ἂν Λυσίμαχος ἦν ὁ
λυπούμενος ὑπὲρ αὐτῶν οὐδ' ἄλλος οὐδεὶς
τῶν τοιούτων, ἀλλὰ τοὺς πατέρας ἂν ἐωρᾶτε
τῶν συνόντων ἡμῖν καὶ τοὺς οἰκείους
ἀγανακτοῦντας καὶ γραφομένους καὶ δίκην
ζητοῦντας παρ' ἡμῶν λαμβάνειν. Νῦν δ'
ἐκεῖνοι μὲν συνιστᾶσι τοὺς παῖδας τοὺς
αὐτῶν, καὶ χρήματα διδόασι, καὶ χαίρουσιν,

ὁπόταν ὀρῶσιν αὐτοὺς μεθ' ἡμῶν
ἡμερεύοντας, οἱ δὲ συκοφάνται διαβάλλουσι
καὶ πράγματα παρέχουσιν ἡμῖν, ὧν τίνες ἂν
ἥδιον ἴδοιεν πολλοὺς τῶν πολιτῶν
διαφθειρομένους καὶ πονηροὺς γιγνομένους;
Ἴσασι γὰρ σφᾶς αὐτοὺς ἐν μὲν τοῖς τοιούτοις
δυναστεύοντας, ὑπὸ δὲ τῶν καλῶν κἀγαθῶν
καὶ νοῦν ἐχόντων ἀπολλυμένους, ὁπόταν
ληφθῶσιν.